

STUDÁNKA

ZPRAVODAJ OBCÍ MALÉ SVATOŇOVICE, PETROVICE, STRÁŽKOVICE, ODOLOV Ročník XIX Červenec 2011

4

O portálu dědičné štoly Kateřiny

STUDÁNKA č. 5/2009 přinesla informaci o Kateřině Vilemině Zaháňské, paní kněžně z Babičky Boženy Němcové, a také o důlních dílech, která byla po ní na Jestřebích horách pojmenována. Z navazujícího článku ve STUDÁNCE č. 3/2010 se čtenáři dozvěděli o architektonické a faktografické studii sestavené pro případnou obnovu portálu zaniklé svatoňovické štoly Kateřiny v sousedství Mariánského sadu. Cenným podkladem pro tuto práci se stala vedle řady archiválií a vlastního měření také mapa kateřinské štoly z roku 1954, nakreslená svatoňovickým naddůlním Theodorem Lokvencem (1895–1969), pečlivě opatrovaná jeho synem ing. Theodorem Lokvencem, CSc.

Studie, vydaná jako privátní tisk nákladem sedmi výtisků (V. Jirásek 2009), splnila svůj účel a stala se předmětem zájmu investora (VUD/PKÚ 2009)

a výchozím materiálem pro zpracování projektu rekonstrukce úvodní části štoly (GSP Ostrava 2010). Nešlo však pouze o připomenutí někdejšího důlního díla knížecích dolů náhodského panství a svatoňovického „Šichtamtu“, ale v neposlední řadě o opravu doživajícího vodovodu z opuštěného důlního díla. Vodovod původně napájel lázně, „Bergamt“, koksové pece a briketárnu nad nádražím, dnes je kateřinská voda využívána pro vodotrysky u školy a na náměstí Karla Čapka a stále je cenným vodním zdrojem.

Realizace opravy vodovodu (za přispění studáneckých „vodáků“) a rekonstrukce úvodní části štoly se ujala svatoňovická firma EREBOS. Započalo se v listopadu 2010 zemními pracemi v místě zavaleného ústí štoly a pokračovalo se po krátké přestávce (kvůli sněhu a mrazu) letos na sklonku zimy a počátkem jara. Dokončené dílo bylo předáno investorovi počátkem května 2011 a jeho podobu dokládá připojený snímek. Materiál na rekonstrukci dodala firma Kámen Ostroměř. Z pískovce byla vyzděna úvodní část štoly v délce 5 m o šířce 110 cm a výšce 192 cm, na opěrné zdi podle portálu a uvnitř štoly byl použit jemnozrnný andezit. Do počvy (podlahy) obnovené části štoly bylo osazeno nové vodohospodářské zařízení.

K dokončení areálu „U Kateřinky“ zbývá drobné „doladění“. Např. nahradit pracovní přemostění definitivním dřevěným mostkem, upravit komunikace, umístit před ústí štoly stůl s lavicemi a instalovat informační tabuli. Tyto práce budou uskutečněny v režii obce. Už teď ale zájemci volají a ptají se na podrobnosti. Ačkoliv je předání díla veřejnosti plánováno až na Den obce 13. srpna 2011, dovolím si připomenout podstatné:

Štola Kateřina byla založena koncem 30. let 19. století nad svatoňovickým kostelem v nadmořské výšce +464 m jako „hluboká“ (nejníže položená) či „nová“ štola (k odlišení od těch starších). Svě jméno získala krátce po smrti kněžny Zaháňské (1781–1839) k uctění její památky. Štola byla projektována na délku cca 1 km, na svém konci měla podfárat doly na Předních horách kvůli odvodnění a také usnadnit dopravu nakopaného uhlí do Malých Svatoňovic. Dosáhla však délky jen cca 250 m, kde bylo krátce dolováno uhlí z dolsko-žďáreckých a petrovických vrstev. Dílo bylo zastaveno koncem 50. let 19. století, když byla pozornost horního úřadu zaměřena k odkoupení vhodněji umístěné štoly pod Kozincem, pozdější dědičné štoly Idy.

A proč měla i Kateřina statut štoly dědičné? To připomínají archivní prameny, v nichž je štola uváděna pod názvem Katharine Erbstocken. Dědičnými se v jestřebíhorské hornické historii stávala pouze díla významná a hlavně taková, která mělo dědit víc generací těžařů. V případě „Kateřinky“ se to paradoxně nestalo kvůli uhlí, ale kvůli vodě. Proto byla štola pravidelně prohlížena a udržována jak v období Svatoňovické báňské společnosti, tak ještě počátkem éry Východočeských uhelných dolů. To už dávno neměla kamenný portál, ale jen snížený vydržený profil, a z velké části byla zavalená. O práci na kateřinské štole mi vyprávěli Studáneckí občané Josef Bernard a Karlík Nývlt, kteří její nitro poznali, ale k jejich vzpomínkám se vrátíme zase někdy jindy.

Text a foto Václav Jirásek

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubileum oslaví:

v červenci 2011:

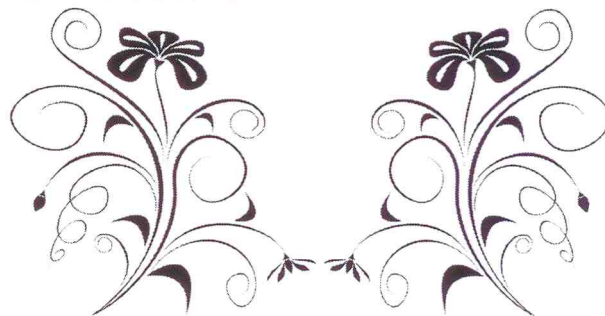
Marie Hendrychová
Stanislav Havel
Květoslava Hájková
Blanka Hanušová
Václav Maixner
Bedřich Pokorný
Ida Hájková
Karel Brát
Marta Herzigová
Jiří Šváb
Dana Wolfová
Václav Schubert
Rudolf Romančák

v srpnu 2011:

Zdeněk Venc
Zdeněk Holubec
Marcel Paluch
Bedřich Bayer
Dagmar Pilná
Petr Patera
Marie Řezníčková

Noví občanci:

Marie Součková, Lukáš Nosek, Jakub Freisler,
Lumír Robert Verner

Všem našim oslavencům přejeme mnoho
životních úspěchů a hlavně zdraví do dalších let.

Dne 23. 6. 2011 se v obřadní síni v Malých Svatoňovicích rozloučilo s mateřskou školou 18 budoucích prvňáčků.

Novák Martin
Melesík Radovan
Eliášová Kristýna
Prokop Jaroslav
Králová Nikola
Dudyčová Alena
Dvořáková Valerie
Volhejnová Kateřina
Odrobiňák Jiří
Kroulíková Monika
Jelínková Aneta
Jenka Jim
Vaňková Lucie
Burkoň Ondřej
Mědílek Miroslav
Kluka Tomáš
Honzerová Natálie
Venclová Eva

Přejeme našim prvňáčkům šťastný vstup do nové etapy jejich života.

Eva Přibyllová

Pozvánka do Klubu důchodců

Léta ubíhají a Vy se ocitnete v období, kdy zdraví úplně neslouží, kdy zůstanete sami bez partnera a potřebujete získat chuť opět žít. Nezůstávejte doma a přijďte mezi nás do Klubu důchodců, kde najdete nová přátelství, popovídáte si, zavzpomínáte.

Scházíme se každé pondělí, v létě od 17 hodin - 18 hodin, v zimě od 15 hodin - 16 hodin v zasedací síni obecního úřadu, kde si uvaříme kávu nebo čaj. Na brigády nechodíme, ale zajišťujeme služby při výstavách, účastníme se vítání občánků, kterým věnujeme ručně pletené bačkorky. Nezapomínáme ani na kulturu, chodíme do divadla, na koncerty, 2x ročně jezdíme do Polska, pořádáme zájezdy po blízkém okolí. Máme i svoji kroniku, kterou si můžete prohlédnout. Pokud se Vám náš program líbí, přijďte mezi nás, rádi Vás přivítáme.

Helena Součková

Stoleté hospody: Hostinec U Kamenného stolu

Kniha Stoleté hospody 2 popisuje příběh hospody u Lotranda a dalších šenků v kraji.

Když se řekne Lotrando, jistě se mnoha lidem vybaví loupežnická pohádka Karla Čapka. Obyvatelům a návštěvníkům Jestřebích hor však také hospoda v Odolově nad Malými Svatoňovicemi. Dnes tento podnik spíše skomírá a čeká na lepší časy. Funguje jen v některých dnech a jako letní zahrádka.

Jeho historie je ale bohatá a zajímavá. Ostatně stejně jako historie mnoha dalších hospod v Královéhradeckém kraji, které stále fungují a fungují více než sto let. Právě takovými hospodami se zabývá už druhý díl knižního vydání seriálu Stoleté hospody, který vychází v MF DNES. V knize je tentokrát historie a příběhy sedmadvaceti hostinců a šenků našeho kraje.

A tak se čtenáři knihy mohou dozvědět, že hospoda U Lotranda bývala hlučela v minulém a předminulém století jádrnou mluvou drsných horníků z nedalekého Tmavého dolu, kteří tu pili často do svítání. A kdy povolná děvčata neměla daleko do postele v malém pokojíku, když na stole zazvonil odpovídající obnos.

O hospodě s malbami českých hradů v sále vypráví pamětník a znalec historie Milan Kábrt či Marcela Fraňková, která se v hostinci narodila a prožila dětství jako dcera majitelů. Ráda vzpomíná třeba na hostinskou, která uměla bájechnou dršťkovku.

“Chodili jsme si ji kupovat dolů do hospody. Paní Pečová nám ji vždycky nabrala do džbánku přímo ve sklepě, kde ji měla ve velké konvi, aby vydržela do dalšího dne”, vzpomíná žena.

Některé hostince v knize mohou být i inspirací pro netradiční zastávku v některém z míst v kraji. Třeba chata Hvězda nad Policí nad Metují na Broumovsku či legendární Amerika v Křinicích. Jsou tu i příběhy hotelu Javor v Dolním Adršpachu, hospody Svatá Magdalena v Jetřichově, další restaurace U Doležalů nad Policí nad Metují nebo pozoruhodně zachovalého hostince Krčma v Polici nad Metují.

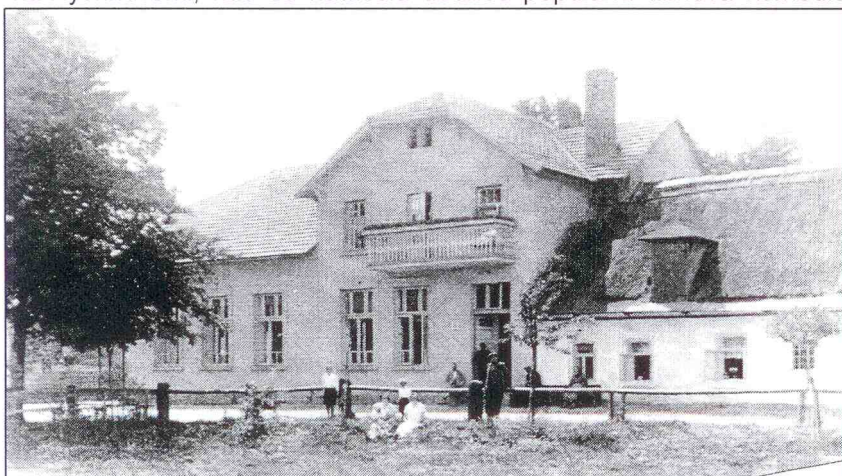
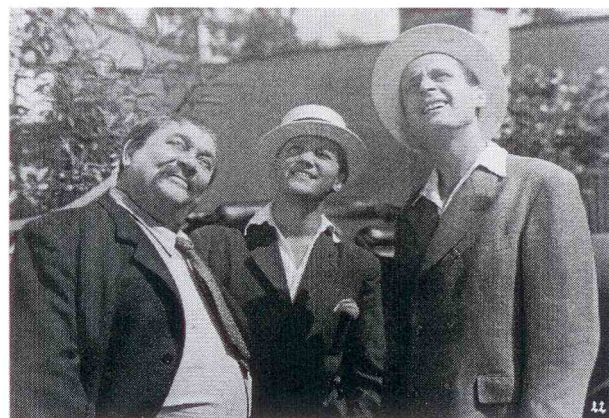
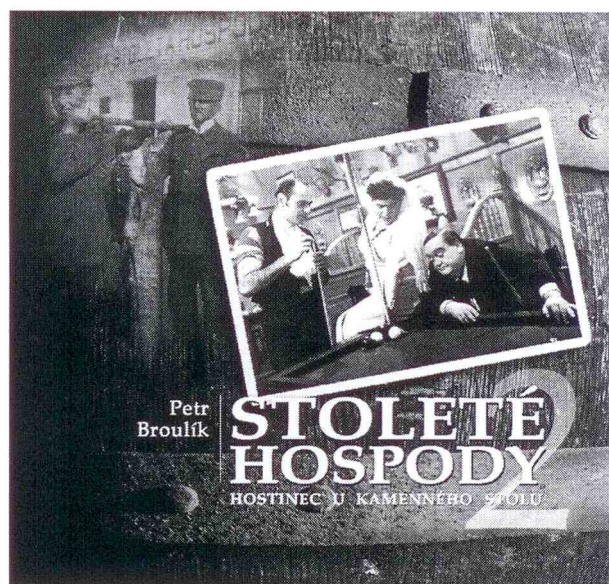
Čtenář se tak například dozví, že Hvězda za války sloužila průvodcům obdivovatelů Třetí říše, že Krčmu v Polici namaloval dvakrát slavný ilustrátor Babičky Adolf Kašpar nebo že příbuzný současného majitele hostince U Doležalů byl legionář. V příběhu hotelu Javor v Adršpachu zase autoři líčí, jak v Sudetech vypadal Mikuláš a co našel současný majitel ukrytý v bedně v trámech stropu při odsunu původního obyvatelstva.

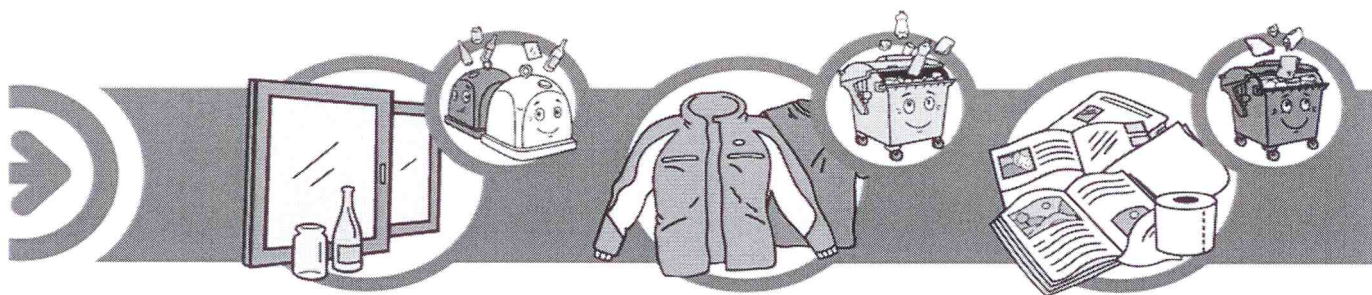
Stoleté hospody: Hostinec U Kamenného stolu líčí také osud hotelu U Kopeckých ve Velichovkách, který zažil příjezd mise Američanů za nacistickým generálem Ferdinandem Schörnerem 8. května 1945, oblíbené a Evropskou unií ohrožené hospody U Prdoly v Kuksu, či dalších starých hospod na Náchodsku, například hostince U Kapličky v Červené Hoře, kde se narodila slavná Viktorka z Babičky Boženy Němcové. V knize jsou i portréty šesti hradeckých hospod, které vyrostly kdysi na předměstích Hradce a v tehdy samostatných obcích.

Už podtitul knihy však napovídá, že největší píli věnovali autoři bohatému příběhu Zámečku v Solnici na Rychnovsku, kde se natáčela dodnes populární filmová komedie Hostinec U Kamenného stolu podle knihy Karla Poláčka.

Vzpomínání na herce Rudolfa Hrušínského, Sašu Rašilova či Svatopluka Beneše střídá líčení nelehkých osudů jak Zámečku, tak dcer posledních majitelů a provozovatelů dříve panské hospody v padesátých letech minulého století.

Všechny tyto hospody se mohou stát pro čtenáře knihy zajímavými tipy na občerstvení při jednom z letních výletů. Kniha je bohatě doplněna současnými i historickými fotografiemi a je stejně jako její první díl k dostání v Muzeu bratří Čapků v Malých Svatoňovicích či v knihupectvích v Královéhradeckém kraji.

Školáci vytvářeli postavy a příběhy k třídění odpadu

Žáci čtvrté třídy základní školy ve Studnici u Náchoda zvítězili v soutěži „Třídíme s Nikitou“, ve které měli za úkol vytvořit postavu z vytríděného odpadu a vymyslet k ní zajímavý příběh, na téma třídění odpadů. Organizátory soutěže nejvíce zaujala právě jejich kráva „Wůdy“. Všechny děti z týmu absolutního vítěze soutěže nyní za odměnu stráví dva dny v ZOO ve Dvoře Králové nad Labem.

„Začali jsme tím, že jsme posbírali v naší obci odpadky, vytrídili je a některé z nich jsme si i nechali pro naši práci. Děti se rozhodly použít plastový odpad,“ popsala průběh přípravy vítězného projektu třinácti žáků studnické školy jejich učitelka Renata Řídká. „Hlavní hrdinkou našeho příběhu je kravička Wůdy vyrobená z igelitových pytlíků, PET lahví, ramínek. Wůdy chodí po světě, požírá plastový odpad a pak jej dál recykluje.“

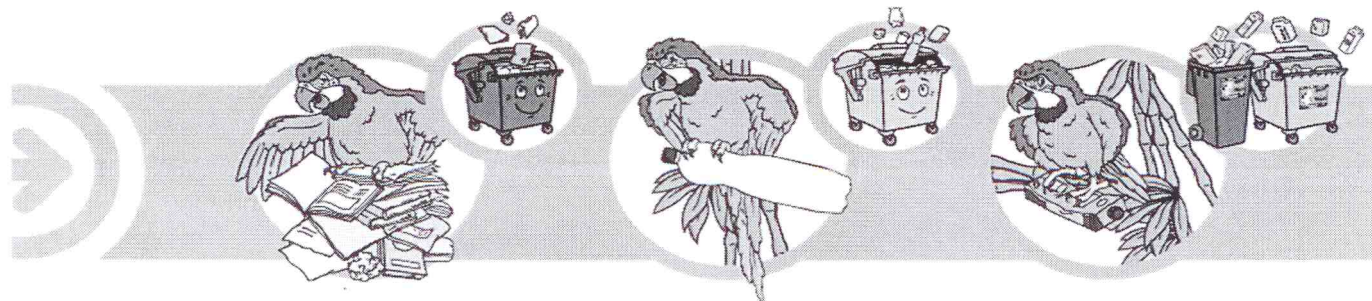
Dalšími oceněnými postavami z tříděného odpadu je „Robotek Emilek“ z Nového Města nad Metují a „Recyklovaná třída“ z Chlumce nad Cidlinou. Příběh „Plastová láhev“ hradecké základní školy Štefánikova a příběh již zmiňovaného „Robota Emilka“ získal ocenění za literární útvar. Třetím soutěžním úkolem bylo správně odpovědět na co nejvíce testových otázek, které přispěly k vyhodnocení absolutního vítěze. V této kategorii byl nejlepší tým mateřské a základní školy z Miletína, absolutní vítěz předchozích dvou ročníků soutěže, který správně odpověděl na 43 kvízových otázek z celkových padesáti.

„Každá iniciativa v osvětě k třídění a recyklaci odpadu je důležitá, obzvláště v dnešní době, kdy jsme zavaleni obaly, výrobky na jedno použití či všemožnými letáky. Často by se dospělí mohli v přístupu k třídění odpadu od dětí učit,“ řekl Otakar Ruml, předseda Výboru pro životní prostředí a zemědělství Zastupitelstva Královéhradeckého kraje.

Do čtvrtého ročníku soutěže „Třídíme s Nikitou“, která je součástí krajského projektu na podporu třídění odpadu „Čistá obec, čisté město, čistý kraj“, se přihlásilo 22 škol z celého Královéhradeckého kraje. Hodnotitelská komise letos posuzovala 34 projektů, na nichž se podílelo 383 žáků, což je o více než stovku více než loni. „Soutěž má každým rokem větší ohlas. Děti se prostřednictvím soutěže seznamují s jednotlivými druhy odpadů a dozívají se informace o třídění a využití odpadů. Letos na podzim chceme vyhlásit další ročník soutěže pro základní školy a doufáme, že bude stejně úspěšný jako ten letošní,“ řekl Tomáš Pešek, regionální manažer společnosti EKO-KOM, která v kraji organizuje a propaguje systém třídění odpadů a je partnerem projektu „Čistá obec, čisté město, čistý kraj“.

Další informace k soutěži Třídíme s Nikitou a k projektu „Čistá obec, čisté město, čistý kraj“ najdete na www.cistykraj.cz

Tomáš Pešek

Holky a kluci z porculánu

Nikdo ze současníků nepamatuje porculánku v provozu a hodně lidí ani neví, kde tato fabrička byla. Prozradím, že Dům služeb může trochu napovědět a současná cukrárna naproti OÚ, tam už to bylo docela přesně. Na pohledu M. Svatoňovic z konce 19. stol. je ještě „Černý most“ (zbourán v r. 1903), lázeňský lékař je uveden Dr. J. Rücker (nastoupil v r. 1894), chybí tam dům č. p. 107 P. Nesládky postavený r. 1901, bývalá kovárna (na zahradě Ing. J. Dvořáka) je schovaná za navážkou opuky, kterou stavbaři železnice v r. 1859 přemístili při stavbě nádraží – to si jen myslím. Porculánku na té navážce ještě postrádáme, muselo to slehnout, aby se nezřítla do potoka. Známy majitel porculánky Adolf Prouza * 2.3.1867 ze Rtyně č. p. 244, který měl ještě 11 sourozenců, tuto továrničku, která byla postavena asi v letech 1907- 1908 a provozována Václavem Fiedlerem z Trutnova, Němcem Bohuslavem Hartmannem a Židem Gustavem Humbergerem, odkoupil v r. 1910. Tuto koupi asi předběžně projednala a navrhla manželka A. Prouzy, která se chodila modlit k Panence Marii ke Studánce za své zdraví. Pan Prouza prodal prosperující obchod v Úpici a koupil porculánku u Studánky. V továrničce pracovalo až 60 zaměstnanců, asi z poloviny ženy. Asi 10 pracovníků pracovalo po domácku jako malíři. Patřili k nim i Hynek Hejna a František Schmiedt a jejich rodinní příslušníci? Asi to byli lidé z blízkého okolí, kteří měli zkušenosti s výrobou památek pro babičky z poutí u Studánky. Na firemním dopisním formuláři se dozvíme, co se zde vyrábělo: světské a svaté figury, vázy, rokokové a francouzské figurky, tombolové a památkové předměty, poprsí Žižky, Husa, Havlíčka, Tyrše, Fignera a dalších, pohyblivé panny, nástěnné talíře, dětské malé hrnčky. Figury s hodinami, zrcadly, kalamáře, náhrobní andílky, těla Ježíšova, křížky, kropenky a všechny druhy sošek svatých. Proč jsem vše tak otrocky opsal? Snad ještě najdeme leckde od Dvora Králové až k Polsku nějakou figurku, kterou si kdysi dávno babičky o pouti u Studánky na náměstí zakoupily. I obrázek továrničky s funicí lokomotivou na trati do Trutnova na formuláři objevíme. Na společné fotografii zaměstnanců porculánky z r. 1914, ještě před válkou, jsou vidět i dvě velké figury poprsí asi urozených dam s bohatými kadeřemi, panenky to asi nejsou, nebo tomu nerozumím. Pro vlastní potřebu si továrna uměla vyrobit šamotová pouzdra a díly pro údržbu pecí a pro vypalování porculánu, jakož sádrové formy pro odlitky a měli i vlastní kartonážku na výrobu krabic a obalů. Technologii výroby porcelánu snad netřeba popisovat, to přece každý zná ještě ze školy, že? Odbyt byl zaměřen téměř výhradně do bývalého Rakouska - Uherska. V r. 1912 A. Prouzovi zemřela žena a I. světová válka prakticky znemožnila výrobu z důvodu odchodu mužů do války, zrušení přidělu uhlí a další potřebné materiály nebyly dostupné. Po skončení války a vzniku samostatného Československa se mužské osazenstvo částečně nevrátilo a podstatná část si našla zaměstnání u dráhy, pošty, financů atd. Se zredukovaným počtem zaměstnanců, převážně žen byla snaha obnovit výrobu, ale domácí trh byl minimální a bývalá odbytiště za Rakouska – Uherska již byla cizinou. Největší problémy nastaly se cly a nově vzniklé zastupitelské úřady s nezkušenými úředníky neuměly obhájit zájmy našich vývozců a angličtí a američtí obchodníci požadovali dodat velké množství v nesplnitelných termínech. Do r. 1926 byla výroba s 15 zaměstnanci a asi 5 domáckými pracovníky s velkými obětmi udržena a posléze ukončena a A. Prouza se přestěhoval do Pardubic a založil opět obchod. Porculánka se upravila na tzv. letní byty, jak je uvedeno v seznamu majitelů v r. 1928 a majitelem byl ještě A. Prouza. Vodovodní družstvo asi v r. 1910 eviduje v domě č. p. 125 (porculánka) 47 asi zaměstnanců. Že celý pozemek od přejezdu až k domu č. p. 49 byl A. Prouzy je podloženo odkupem v r. 1931 pro dům nyní J. Dvořáka a část pro rozšíření nádraží ČSD. Po válce od 1. 7. 1919 A. Prouza byl starostou M. Svatoňovic do 7. 1. 1921, v době kdy měl asi velké starosti s provozem a odbytem své firmy.

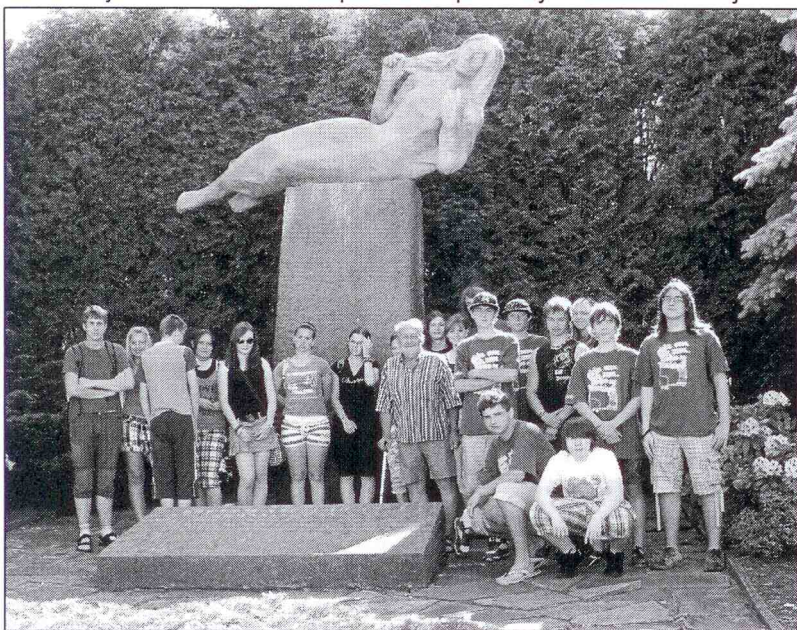
Ještě zmíním, že A. Prouza byl synem pekaře Václava Prouzy ve Rtyni, kde se vyučil pekařem, nastoupil na dolech a jako 18-ti letý dobrovolník se přihlásil k vojenské hudbě, kde sloužil 3 roky ponejvíce v Maďarsku. Pak opět chodil do jámy a po svatbě založil malý obchod, který moc neprosperoval. Vyučoval mladé chlapce hudbě a sestavil kapelu a poté se i obchodu dařilo. V r. 1900 se přestěhoval do Úpice a tam postavil na místě staré chalupy dům, ve kterém se obchodu dařilo. Pro představu kde ta Porculánka byla, co se tam vyrábělo, kam se to vyváželo a od do kdy to fungovalo, snad starším postačí a mladé to netrápí. Cukrárna tam dříve také byla a tehdy nás ani nenapadlo přemítat o tom, že se tam kdysi vyráběly porculánové figurky. První porculánové připomenutí nastalo až při stavbě domu č. p. 79 Oldřichem Šolcem, který při kopání základů stále objevoval torza figur a kopal a kopal, až vyrobil patrový sklep. Ta navážka byla takovým šroťákem porculánky. Archeologové se štětečkem se těchto objevů nezúčastnili, postačil krumpáč s lopatou. Vzpomeneme ještě v Porculánce (PJ) úřadující holiče Jaroslava Víšu, Václava Šrámka a Karla Kobra, kadeřnice jsou nad mé síly. Cukráři dříve Josef Krása nyní Kábrtovi, noviny a trafika p. Jehličková, hodinář Jehlička a také koňský řezník Kosář. Za války pamatujeme přeplněné byty přistěhovalci ze zabraných Sudet. Po rekonstrukci vzniká Dům služeb s Narpou a papírnictvím, drogerie, textil a co ještě nevím, ale vědí to domorodci se sloní pamětí i to je možné doplnit. Z bytů u potoka vznikly ruiny a teď tam máme řadové garáže. Snad tyto novodobé podoby budou za půl století motat hlavu dalším, kroniky to podchytí

*S veškerou úctou k porcelánové loby a malířům
oddaný amatér Brejtr*

Putování po stopách 2. světové války

Dne 31. května se devátá třída, v doprovodu paní učitelky Václavkové vydala na poznávací výlet po stopách 2. světové války na Bohdašíně. Konkrétně se to týkalo vysílačky Libuše na Končinách. Naším milým průvodcem byl pamětník ze Rtně v Podkrkonoší pan Antonín Burdych, se kterým jsme se již na podzim setkali ve škole, kde jsme společně shlédli film o osudech lidí za 2. sv. války. Pak následovala beseda, kdy nám vyprávěl svůj příběh, který zažil za protektorátu Čechy a Morava, když bydlel v domě, kde byla ukryta celostátně hledaná vysílačka Libuše.

V úterý ráno jsme odjížděli z vlakového nádraží v Malých Svatoňovicích do Rtně v Podkrkonoší. Šli jsme přes Náměrky na Bohdašín. U pomníku před bývalou školou jsme se sešli s panem Burdychem, kde nám začal

vyprávět celý svůj příběh. Přečetli jsme si informace na památníku, který zde byl postaven na počest událostem na Bohdašíně. Poté jsme se pěšky vydali na Končiny. Došli jsme k domu, kde pan Burdych v té době bydlel,

a kde se vše odehrálo. Bylo to pro nás velice působivé vyprávění od člověka, který zůstal jako jediný naživu z rodiny, jejíž dospělé členy gestapo všechny zastřelilo. Před jeho rodným domem je umístěna deska na paměť těmto událostem. Na závěr povídání nás pan Burdych vedl cestou, kdy v onen osudný den šel ze školy, a kde je pomníček zastřeleného radiotelegrafisty vysílačky Libuše Jiřího Potůčka. Po tomto programu jsme se vydali pěšky na Špinku, kde se většina z nás v tom velikém horku s radostí smočila ve vodě. Poté jsme pokračovali rychlostí blesku na vlakové nádraží v Červeném Kostelci a jeli zpět do Malých Svatoňovic.

Anička Martincová 9. tř.

Úspěchy v soutěžích ve školním roce 2010/2011

V letošním školním roce jsme zaznamenali řadu úspěchů v okresních kolech soutěží a zajistili jsme si tím postup do krajských kol. Tam jsme v konkurenci všech základních škol a víceletých gymnázií kraje získali velmi dobré umístění.

V *soutěži v německém jazyce* se umístil Luboš Polák z 9. třídy na 2. místě v kraji. Jeho umístění je o to cennější, že zvítězil v kategorii, ve které soutěžili žáci učící se německý jazyk dlouhodobě, kdežto Luboš se učí německý jazyk teprve 3. rokem jako druhý cizí jazyk. V *soutěži v anglickém jazyce* obsadila Karolína Máslová ze 7. třídy 3. místo a Nina Schlindenbuchová z 9. třídy 4. – 5. místo v okrese.

Do krajského kola *biologické olympiády* postoupili za každou kategorii 2 žáci, Lukáš Rakus z 9. třídy obsadil 10. – 12. místo a Anna Martincová z 9. třídy 21. místo z 38 soutěžících. V kategorii mladších žáků obsadil Ondřej Sedláček ze 7. třídy 10. místo a Johana Dvořáková z 5. třídy 21. místo z 33 soutěžících.

V soutěži *Poznávání přírodnin* postoupili do krajského kola v kategorii mladších žáků 3 žáci, Ondřej Sedláček se umístil na 4. místě, Angelika Sedláčková ze 7. třídy na 10. místě a Kateřina Novotná z 5. třídy na 12. místě z 25 soutěžících kraje. V kategorii starších žáků postoupili 2 žáci, Lukáš Rakus obsadil 2. místo a Anna Martincová 11. místo v kraji z 24 soutěžících.

V *psaní na klávesnici* obsadila Anna Martincová z 9. třídy 1. místo v okrese. V této soutěži se bohužel nepostupuje. Další úspěch jsme zaznamenali na okresní úrovni v soutěži *Mladý zdravotník*, v mladší i starší kategorii obsadili naši žáci 1. místo v okrese a postoupili do krajského kola. Zde se mladší žáci umístili na 3. místě a starší žáci na 5. místě. V *dopravní soutěži* jsme se umístili na 4. místě v okrese.

Anežka Prokopová ze 3. třídy získala 2. místo v kraji ve výtvarné soutěži *Požární ochrana očima dětí*, Jaromíra Zálišová obsadila 1. místo v okrese v literární části této soutěže.

Naše žákyně se také výborně umístily v okresním kole *Festivalu umělecké činnosti žáků* v oboru zpěv, Lenka Farská ze 6. třídy obsadila 1. místo a Barbora Sedláčková z 5. třídy 2. místo.

Ve sportovních soutěžích dosáhly největšího úspěchu žákyně 6. a 7. třídy, když postoupily ve florbale až do krajského kola, kde obsadily 3. místo.

D. Kostecká

FC Studánka a zhodnocení sezóny 2010/2011

V letošní sezóně reprezentovala místní Sokol ve fotbale celkem 3 mužstva: mladší žáci, dorost a mužstvo mužů.

Mužstvo mladších žáků (trenér Miroslav Franze)

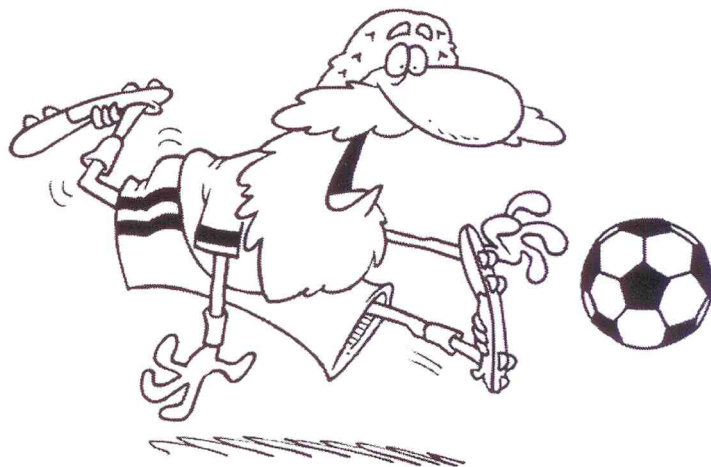
Mladší žáci, kteří byli spojeni se Rtyní v Podkrkonoší, hráli krajský přebor a obsadili poslední, deváté místo.

Mužstvo dorostu (trenéři Miloslav Málek a Martin Vlk)

Dorost, který hrál také krajskou soutěž, měl po podzimní sezóně velmi dobře rozjetou, když figuroval na pátém místě s výrazně aktivním skóre. Jarní část se však týmu nevyvedla, když dokázal jen dvakrát zvítězit a také hodně gólů inkasoval. Výsledkem je nakonec 7. místo z 12 mužstev, což v souhrnném hodnocení není špatné.

Mužstvo mužů (trenér Tomáš Králíček)

Sezónu 2010/2011 z pohledu týmu mužů lze hodnotit jako úspěšnou. Po loňském postupu ze IV. do III. třídy se očekával spíše holý boj o záchranu, to se však nestalo. V podzimní části sezóny měl tým vyrovnanou výkonnost, kdy se dost často střídalo vítězství s porážkou a mužstvo přezimovalo na pěkném 7. místě. Jarní část začala FC Studánka třemi vítězstvími v řadě a dostala se dokonce na průběžné 2. místo. Poté se však přestalo dařit a pět zápasů se nepodařilo naplno bodovat, z čehož rezultoval určitý pád tabulkou i ohrožení, že by tým mohl spadnout zpět o soutěž níž. V posledních kolech se však podařilo několik hodně důležitých bodů uhrát a výsledkem je konečné 6. místo, což je nejvyšší umístění týmu za několik posledních let.

Nejlépešími střelci této sezóny byli:

6 gólů – Luboš David, Jakub Kopecký

5 gólů – Filip Králíček, Jan Málek, Martin Seidel

Do příštího ročníku si lze přát, aby měl podobný průběh jako ten letošní. Tedy hrát klidný střed tabulky a nemít záchranářské starosti. Více informací naleznete na internetových stránkách klubu (<http://sokolmalesvatonovice.wz.cz/>). Takže sportu zdar a fotbalu zvláště.

Karel Turek

Krvavej Čepelka aneb Krajem bratří Čapků

V sobotu 4. června se v naší obci konal již 37. ročník pochodu Krvavej Čepelka. Členové místní skupiny KČT zajistili vedle bohaté tomboly a občerstvení i dobrý servis pro příchod: diplomy, medaile, propagační materiál a množství razítek do deníků turistů. Členky rodinného centra Žaltmánek z Jestřebí hor se postaraly o dětskou trasu včetně četby pohádky a tradičního opékání špekáčků.

A kolik lidí se vydalo na pochod?

15 km - 89 turistů

30 km - 41 turistů

50 km - 2 turisté

cyklo - 24 turistů

dětská trasa

36 dětí a 32 rodičů

Své příspěvky zasílejte na adresu: studanka.ms@seznam.cz (uzávěrka 16. 9. 2011)
Archiv časopisu Studánka naleznete na www.malesvatonovice.cz

SDH Strážkovice

Vás všechny zve na

Pohár Jestřebích hor hasičská soutěž v požárním útoku mužů a žen

Termín konání: 27. 8. 2011 od 10⁰⁰

Místo konání: sportovní hřiště ve Strážkovicích

Přijďte se pobavit, zafandit a podpořit hasiče

Občerstvení na místě zajištěno – těší se všichni hasiči i hasičky

Obecní úřad v Malých Svatoňovicích a
Sokolská župa Podkrkonošská – Jiráskova v Náchodě
zvou všechny občany na

PIETNÍ SETKÁNÍ K UCTĚNÍ PAMÁTKY OBĚTEM HEYDRICHIÁDY

v sobotu 9. července 2011 ve 14⁰⁰

u památníku v areálu koupaliště
v Malých Svatoňovicích

**TJ Sokol Malé Svatoňovice – tenisový oddíl –
pořádá XXIX. ročník**

Memoriálu Mirka Sojky a Honzy Andrla tenisových čtyřher

Termín konání:

muži – úterý 5. 7. 2011 v 8⁰⁰

veteráni – středa 6. 7. 2011 v 8⁰⁰

Místo konání:

tenisové kurty v Malých Svatoňovicích

Pro medailisty budou připraveny atraktivní ceny

Občerstvení zajištěno

